

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna a soudkyň Michaely Bejčkové a Sylvie Šiškeové v právní věci žalobkyně: **CB Auto a.s.**, se sídlem M Horákové 1477, České Budějovice, zast. Mgr. Václavem Voříškem, advokátem se sídlem Pod Kaštany 245/10, Praha 6, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 81/11, Praha 5, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 6. 2020, čj.161109/2019/KUSK-OLPPŘ/KLU, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 14. 4. 2021, čj. 50 A 16/2020-27,

t a k t o :

Rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 14. 4. 2021, čj. 50 A 16/2020-27, **se ruší** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Městský úřad Votice rozhodnutím ze dne 17. 10. 2019 uznal žalobkyni vinnou ze spáchání přestupku podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (zákon o silničním provozu). Žalobkyně jako provozovatel vozidla v rozporu s § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistila, aby byly při užití vozidla na pozemní komunikaci dodržovány povinnosti řidiče a pravidla silničního provozu, neboť dne 10. 4. 2017 v 15:55 hodin v obci Miličín řídil blíže nezjištěný řidič jí provozované vozidlo rychlostí nejméně 61 km/hod v místě, kde je dovolena nejvyšší rychlost 50 km/hod. Za uvedené jednání byla žalobkyni uložena pokuta ve výši 2 000 Kč a povinnost úhrady nákladů řízení ve výši 1 000 Kč. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, které žalovaný podle § 92 odst. 1 správního řádu zamítl pro opožděnost.

[2] Krajský soud k žalobě rozhodnutí žalovaného zrušil. V rozsudku zavázal žalovaného k tomu, aby v dalším řízení přesně určil, kdy se městský úřad dozvěděl o tom, že předchozí zmocněnec žalobkyně (společnost ODVOZ VOZU s.r.o. v likvidaci) vypověděl plnou moc žalobkyni. Od toho se totiž odvíjí určení, kdy bylo rozhodnutí městského úřadu doručeno žalobkyni. Pokud k okamžiku doručování již městský úřad věděl, že ODVOZ VOZU není

zmocněncem, je třeba včasnost odvolání odvozovat od doručení přímo žalobkyni a odvolání bylo podáno pozdě. Pokud o odvolání plné moci městský úřad ještě nevěděl, je třeba vycházet z doručení rozhodnutí společnosti ODVOZ VOZU. V takovém případě bylo odvolání podáno včas.

[3] Proti rozsudku krajského soudu podal kasační stížnost žalovaný (stěžovatel) z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a), d) s. ř. s. Upozorňuje, že dne 21. 12. 2020 doplnil vyjádření k žalobě návrhem na provedení důkazu listinou – textem datové zprávy, včetně doručenky, kterou Ministerstvo dopravy dává všem správním orgánům (konkrétně všem krajským úřadům a obecním úřadům obcí s rozšířenou působností – odbory dopravy) na vědomí, že likvidátor ODVOZ AUTO vypověděl všechny plné moci k zastupování klientů. K tomuto návrhu se krajský soud nijak nevyjádřil. Pokud by se však tímto důkazem zabýval, dospěl by ke stejnému závěru jako správní orgány – a to že správní orgány o výpovědi plné moci věděly již 16. 7. 2019. Stěžovatel rovněž kritizuje soud za to, že nevysvětlil, proč je důležité datum doručení výpovědi plné moci správnímu orgánu I. stupně a nikoli orgánu odvolacímu (stěžovateli). Konečně považuje za nesprávný výrok o náhradě nákladů řízení a dožaduje se toho, aby NSS přikázal krajskému soudu přiznat stěžovateli náhradu nákladů řízení.

[4] Žalobkyně se ke kasační stížnosti nevyjádřila.

[5] Kasační stížnost je přípustná. NSS však musel zvážit též přijatelnost kasační stížnosti.

[6] Podle § 104a s. ř. s. ve znění novely č. 77/2021 Sb. jestliže *kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost*. Zákon č. 77/2021 Sb. nabyl účinnosti dne 1. 4. 2021. Novela č. 77/2021 Sb. tedy rozšířila nepřijatelnost oproti původnímu znění § 104a s. ř. s. na všechna rozhodnutí specializovaného samosoudce. Novelizované znění § 104a s. ř. s. se však uplatní jen na ta rozhodnutí krajských soudů, která byla přijata počínaje účinností novely, tedy od 1. 4. 2021 (čl. II zákona č. 77/2021 Sb.). Takovým rozhodnutím je též nyní napadený rozsudek krajského soudu ze dne 14. 4. 2021.

[7] Podle ustálené judikatury je přesahem vlastních zájmů stěžovatele jen natolik zásadní a intenzivní situace, „*v níž je nezbytné vyslovit právní názor ke určitému typu případů či právních otázkách. To prakticky znamená, že přesah vlastních zájmů stěžovatele je dán jen v případě rozpoznatelného dopadu řešené právní otázky nad rámec konkrétního případu.*“ Primárním úkolem NSS v tomto řízení je proto sjednocování rozhodovací činnosti krajských soudů, ať již v případech, ke kterým se judikatura NSS doposud nevyjádřila, existuje judikatura rozporná, nebo je potřeba učinit judikaturní odklon. Přijatelná je kasační stížnost i v případě, že krajský soud nerespektoval ustálenou a jasnou soudní judikaturu nebo v jednotlivém případě hrubě pochybil při výkladu hmotného či procesního práva (usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS).

[8] Stěžovatel žádné důvody přijatelnosti kasační stížnosti neuvádí. NSS proto posoudil, zda tu nějaké důvody přijatelnosti jsou.

[9] Kasační stížnost není přijatelná v otázce rozhodnutí krajského soudu ve vztahu k nepřiznání odměny stěžovateli. V této otázce existuje jednotná judikatura, nadto stěžovatel v řízení před krajským soudem neuspěl, tedy přiznání náhrady nákladů stěžovateli nepřicházelo do úvahy. Obecně k možnosti přiznat správnímu orgánu náklady řízení viz usnesení rozšířeného senátu ze dne 31. 3. 2015, čj. 7 Afs 11/2014-47, č. 3228/2015 Sb. NSS, bod 29 (žalované správní

orgány mají právo na náhradu účelně vynaložených nákladů přesahujících jejich běžnou úřední činnost, což jsou např. „*náklady správního orgánu vynaložené na obranu proti žalobám zjevně šikanózním*“).

[10] Kasační stížnost je však přijatelná v klíčové otázce, kterou stěžovatel přináší (včasnost odvolání podaného žalobkyní). Stěžovatel upozorňuje, že žalobkyně žádnou argumentaci v odvolání neuvedla, přišla s ní teprve v žalobě. Stěžovatel k vyvrácení žaloby nabídl listiny, soud k nim však nepřihlédl a vůbec na tento návrh nereagoval. To zakládá přijatelnost kasační stížnosti v této otázce, neboť krajský soud závažným způsobem porušil procesní normy (viz dále).

[11] Kasační stížnost je důvodná.

[12] NSS vyšel z následujících skutečností (pro nynější věc nepodstatné procesní peripetie NSS vynechává). Městský úřad rozhodnutí o přestupku ze dne 17. 10. 2019 doručil jednak žalobkyni, jednak její zmocněnkyni, společnosti ODVOZ VOZU. Rozhodnutí doručil žalobkyni dne 18. 10. 2019 a společnosti ODVOZ VOZU dne 23. 10. 2019. Dne 7. 11. 2019 podala žalobkyně prostřednictvím nové zmocněnkyně, společnosti FLEET Control, s.r.o., odvolání. Dne 19. 12. 2019 vyrozuměl městský úřad žalobkyni o tom, že její odvolání bylo podáno opožděně. Městský úřad uvedl, že lhůta k podání odvolání marně uplynula dne 4. 11. 2019. Podle městského úřadu bylo rozhodnutí chybně doručeno i společnosti ODVOZ VOZU. Ve správním spisu je volně založena písemnost „*Generální a okamžitá výpověď všech plných mocí*“ ze dne 15. 7. 2019 adresovaná Ministerstvu dopravy, v níž likvidátor společnosti ODVOZ VOZU sdělil, že vypovídá veškeré plné moci pro zastupování klientů ve správních řízeních. Dále likvidátor uvedl, že nedisponuje seznamem klientů společnosti, proto musí celou věc řešit prostřednictvím Ministerstva dopravy, aby se výpověď plných mocí dostala ke všem správním orgánům. Zároveň likvidátor požádal, aby byla výpověď plných mocí zaslána na příslušná regionální pracoviště. Dokument není označen podacím razítkem, ani k němu není přiložen výpis z datové zprávy (nelze tedy jen z tohoto dokumentu dovodit, kdy se dostal do dispozice správního orgánu).

[13] Stěžovatel odvolání žalobkyně jako opožděné zamítl. Lhůtu pro podání odvolání totiž odvodil od doručení rozhodnutí samotné žalobkyni (18. 10. 2019), nikoli bývalé zmocněnkyni ODVOZ VOZU (23. 10. 2019). V odůvodnění stěžovatel uvedl, že rozhodnutí městského úřadu bylo žalobkyni doručeno dne 18. 10. 2019, takže lhůta pro podání odvolání marně uplynula dne 4. 11. 2019. Doručení rozhodnutí městského úřadu společnosti ODVOZ VOZU nemělo na běh odvolací lhůty žádný vliv, neboť likvidátor této společnosti k 15. 7. 2019 vypověděl všechny udělené plné moci pro zastupování ve správních řízeních.

[14] Podle krajského soudu je závěr o opožděnosti odvolání předčasný. Ze správního spisu totiž nelze zjistit, kdy se městský úřad dozvěděl o výpovědi plné moci likvidátorem společnosti ODVOZ VOZU. Ve správním spisu je „*Generální a okamžitá výpověď všech plných mocí*“ ze dne 15. 7. 2019 jen volně založena (z obsahu spisu dokonce nelze dle krajského soudu ani určit, kdy byla písemnost oznámena Ministerstvu dopravy, natož kdy a zda ji ministerstvo adresovalo svým podřízeným orgánům). Pokud byla výpověď plné moci městskému úřadu oznámena později, než rozhodnutí doručil do datové schránky společnosti ODVOZ VOZU, bylo určující doručení do datové schránky právě této společnosti a odvolání bylo podáno včas. V opačném případě bylo pro běh odvolací lhůty rozhodné pouze datum oznámení rozhodnutí žalobkyni, takže odvolání by bylo podáno opožděně.

[15] NSS se obecně s právním názorem krajského soudu ztotožňuje. Soud dostatečně a především správně odůvodnil své teze o doručení výpovědi plné moci městskému úřadu. Není podstatné, kdy se o výpovědi dozvěděl stěžovatel, podstatné je jen to, kdy se o výpovědi dozvěděl městský úřad. Právě tento úřad (a nikoli stěžovatel jako odvolací správní orgán) totiž rozhodnutí

o přestupku doručoval. V tomto se tedy stěžovatel mylí, doručení výpovědi stěžovateli není pro posuzovanou otázku určující. V detailech NSS odkazuje stěžovatele na přesvědčivé odůvodnění rozsudku krajského soudu.

[16] V čem však krajský soud zásadně pochybil, je to, že vůbec nevzal na zřetel podání z prosince 2020, kterým stěžovatel reagoval na žalobní námitky a prokazoval doručení výpovědi plné moci již v červenci 2019 [vada dle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.]. NSS nemůže tyto dokumenty hodnotit, protože se k nim zatím krajský soud nevyjádřil. Třeba zdůraznit, že odvolání žalobkyně bylo blanketní a žalobkyně se k otázce včasnosti odvolání nevyjádřila ani přes upozornění městského úřadu. Proto se stěžovatel mohl bránit proti argumentům žalobkyně, které zazněly v žalobě, až ve vlastním vyjádření k žalobě. V každém případě je nyní úkolem krajského soudu na podání stěžovatele reagovat, přihlídnout k listinám přiloženým k podání a vyvodit z nich důsledky pro otázku včasnosti odvolání.

[17] NSS proto v souladu s § 110 odst. 1 s. ř. s. zrušil rozsudek krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení. V souladu s § 110 odst. 4 s. ř. s. je krajský soud vázán právním názorem uvedeným v tomto rozhodnutí. Krajský soud tedy sám posoudí včasnost odvolání, a to na základě důkazů nabídnutých stěžovatelem v podání ze dne 21. 12. 2020.

[18] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne krajský soud (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. června 2021

Zdeněk Kühn
předseda senátu